

Onderwerp Basisbanen EMBARGO TOT MAANDAG 13 MAART 14.30 UUR
ter informatie
Steller Wim Ravenshorst

De leden van de raad van de gemeente Groningen
te
GRONINGEN

Telefoon 0615663337   Bijlage(n) 1   Ons kenmerk 88538-2023
Datum 08-03-2023   Uw brief van   Uw kenmerk

Geachte heer, mevrouw,

“Wij hebben het nog nooit zo goed gehad als nu”. “Ik ervaar rust nu ik afscheid heb kunnen nemen van de Participatiewet en van de teleurstelling die elke afwijzing bij een sollicitatie met zich meebrengt”. “Ik word weer beschouwd als een volwaardige burger en ik kan weer een voorbeeld zijn voor mijn kinderen”. “Ik voel me energiever en heb ook weer zin om naast mijn werk andere dingen aan te pakken”. Deelnemers aan de basisbanen ervaren dat ze (weer) meetellen én ervaren meer rust en (financiële) ruimte. Daarmee hebben we als gemeente een bijdrage kunnen leveren aan betekenisvol werk en bestaanszekerheid van ruim 50 inwoners voor wie de toegang tot de arbeidsmarkt afgesloten leek. In het coalitieakkoord hebben we opgenomen dat we dat aantal de komende jaren willen verhogen tot 250. Dat betekent ook dat we de projectfase afsluiten en de basisbanen structureel onderdeel willen maken van onze gemeentelijke aanpak op het gebied van werk en participatie. In deze brief kijken we nog eenmaal terug naar wat het project heeft opgeleverd en wat we de komende periode gaan doen om hier een vervolg aan te geven. Daarin verwijzen we uiteraard regelmatig naar de zojuist verschenen evaluatie van de Hanzehogeschool waarin uitgebreid wordt ingegaan op de effecten en resultaten van het project en de ervaringen van de deelnemers.

Doel van de basisbanen

Het doel van de basisbanen is het creëren van extra werkgelegenheid voor inwoners die de aansluiting met de arbeidsmarkt (aantoonbaar) hebben verloren. Voor hen creëren we extra werkgelegenheid die (1) past bij hun wensen, mogelijkheden en vaardigheden die (2) maatschappelijke meerwaarde heeft, bijvoorbeeld de leefbaarheid in de wijken vergroot. Dat werk levert een bijdrage aan de samenleving én aan het inkomen en welzijn van degene die het werk uitvoert. Hiermee geven we in de praktijk uitvoering aan het advies van de commissie-Borstlap om (een vangnet van) waardevol werk te creëren aan de basis van de arbeidsmarkt.

Stand van zaken

Op 1 maart 2020 zijn we met de basisbanen gestart. Zeven personen kregen een arbeidscontract en gingen aan de slag in de wijken en dorpen van onze gemeente. Inmiddels zijn er 56 deelnemers aan het werk.

Vrijwel iedereen die aan de slag is gegaan, doet dat nu nog steeds. Vier mensen zijn met het project gestopt: één deelnemer is helaas overleden, één deelnemer heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, één deelnemer heeft een andere (“reguliere”) baan en één deelnemer heeft ontslag genomen om als zelfstandige verder te gaan. Feitelijk is er dus geen sprake van uitval uit het project.

Het uitgevoerde werk

Zoals we ook in onze brief van 17 februari 2022 hebben beschreven, zijn de taken die deelnemers uitvoeren geïnventariseerd bij vertegenwoordigers van verschillende organisaties in de wijken en dorpen van de gemeente. In de afgelopen periode hebben de gebiedsteams van de gemeente ook de nodige (extra) taken ingebracht. In sommige gevallen werken we omgekeerd en gaan we op zoek naar taken die passen bij de mogelijkheden van de deelnemer. De matching van taken en deelnemers is in alle gevallen de uitkomst van een gezamenlijk proces van coach en deelnemer. Zo vindt de één het prettig om gedurende een week verschillende taken uit te voeren en is een ander gebaat bij één vast taak gedurende de hele werkweek. Ook kunnen taken in de loop van het dienstverband worden aangepast als dit beter past bij de (veranderende) mogelijkheden en omstandigheden van een deelnemer. Bij de werving van taken toetsen we nadrukkelijk of er geen sprake is van verdringing van (regulier) betaalde banen of vrijwilligerswerk.

Bij het uitgevoerde werk gaat het bijvoorbeeld om:

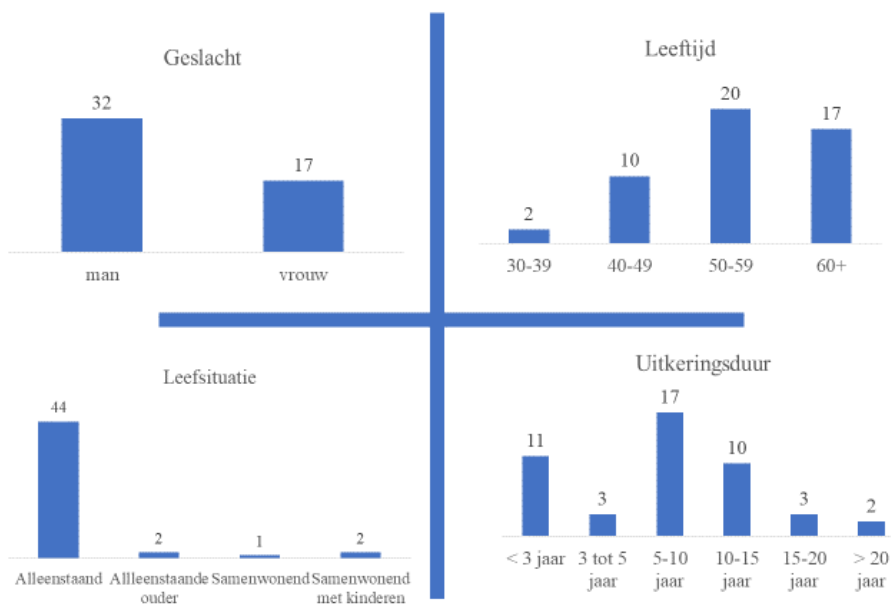
- lichte onderhoudswerkzaamheden in buurtcentra
- het optreden als host in verschillende wijklocaties
- het signaleren en opruimen van zwerfafval
- het assisteren van fietsstewards
- het meewerken aan een wijkblad
- het ondersteunen van sportverenigingen
- contact met en bijstaan van (kwetsbare) buurtbewoners:
  - het helpen “ontspullen”
  - buurten met een bakkie
  - als buddy fungeren
- (beperkt) vervoer binnen de wijk
- uitleenbeheer van gereedschappen
- schoonmaken van de speeltuin
- assisteren op scholen en bij kindcentra
- assisteren in kringloopwinkels

In vrijwel alle wijken van de Stad en in Haren zijn nu mensen met een basisbaan actief. De grootste groepen werken in De Hoogte/Indische Buurt (9), Beijum (7), Paddepoel (6), De Wijert en de Rivierenbuurt (5) en de Oosterpark en Vinkhuizen (4).

De deelnemers

De basisbaan is bedoeld voor personen die de aansluiting met de arbeidsmarkt hebben verloren. Dat betekent dat onze coaches bij de selectie nadrukkelijk vaststellen dat er geen perspectief op betaald werk bestaat, ook niet wanneer een werkgever wordt gecompenseerd door middel van een loonkostensubsidie. Bij die beoordeling betrekken zij naast de duur van de werkloosheid de inspanningen die de kandidaat al heeft verricht om op eigen kracht of met ondersteuning van de gemeente werk te verkrijgen en de mate waarin er ook op andere levensgebieden zaken spelen die werk in de weg staan. Bij de gesprekken met potentiële kandidaten merken we steeds vaker dat er sprake is van schuldenproblematiek die de stap naar werk belemmert. Door hen een ondersteuningsaanbod op dit terrein te doen, heeft een deel van hen er toch voor gekozen deel te nemen aan het project. Een ander deel heeft vanwege die schulden afgezien van deelname vanwege schaamte tegenover de werkgever of vanwege de overtuiging de problemen zelf op te kunnen lossen. Van de 56 deelnemers zijn er 13 die een vorm van ondersteuning vanuit de GKB krijgen.

Gedurende de projectperiode hebben de coaches 151 potentiële kandidaten gesproken. Dat zijn vaak meerdere en intensieve gesprekken waarin het werk én de gevolgen daarvan voor het dagelijks leven en de financiën worden doorgesproken. Hiervan zijn er 100 afgevallen. Bij 20% van de kandidaten komt dat omdat men niet deel kan nemen, bijvoorbeeld vanwege fysieke belemmeringen. Bij 40% komt dat omdat men (toch) niet mee wil doen, bijvoorbeeld omdat men de werkzaamheden niet ziet zitten of men tevreden is met het vrijwilligerswerk dat men doet. Bij 40% komt dat omdat men niet deel mag nemen omdat men niet aan de criteria voldoet, bijvoorbeeld omdat er nog perspectief op werk is. Van degenen die we hebben gesproken, gaat uiteindelijk 33% aan de slag in een basisbaan.

Van de deelnemers aan de basisbanen is het grootste deel ouder dan 50 jaar. Het grootste deel daarvan doet al langdurig een beroep op een bijstandsuitkering. We zien nog steeds een oververtegenwoordiging van mannen en alleenstaanden: zij worden vaker aangemeld én zetten na aanmelding vaker de stap naar deelname dan vrouwen en (eenouder-) gezinnen. Ons idee dat we er in zijn geslaagd om met de basisbaan

een doelgroep te bereiken die anders de stap naar werk niet kan maken, wordt bevestigd in het eindrapport van de Hanzehogeschool.

De meeste deelnemers (60%) werken 32 uur per week. Een klein deel werkt 36 uur (14%) en een iets groter deel tussen de 20 en 28 uur (26%). Gemiddeld hebben zij een arbeidsomvang van bijna 31 uur per week. In de loop van het jaar heeft een aantal deelnemers gevraagd of zij het aantal uren konden uitbreiden. Dat is in alle gevallen gehonoreerd. Zoals gezegd is er geen sprake geweest van uitval. Dat betekent dat in alle gevallen tijdelijke contracten zijn verlengd. Ten behoeve van een verlenging wordt door de begeleider een verslag van het functioneren opgesteld. Voor veel deelnemers zijn dit spannende momenten. De behoefte aan zekerheid van een vervolgen/of een vast contract is groot. In de eerste periode van het project zagen we dat het ziekteverzuim bijzonder laag was. Over 2021 lag dat op 3,6%, nog onder het landelijk gemiddelde. Dat is inmiddels niet meer het geval. In het laatste half jaar lag het ziekteverzuim op 11,7%, waarmee het verzuim over de hele projectperiode op 7,3% is uitgekomen. Dit wordt vooral veroorzaakt door langdurige ziekte van een beperkt aantal deelnemers, waarbij er naar het oordeel van begeleiders en deelnemers geen relatie bestaat met het werk dat zij uitvoeren.

Doel van de basisbanen is om mensen de zekerheid van werk te bieden. Het is dan ook geen instrument met een uitstroomdoelstelling. Waar mensen zich (willen) ontwikkelen en tóch de stap naar ander werk kunnen maken, ondersteunen we hen daarbij. Bij één deelnemer heeft dat er het afgelopen jaar toe geleid dat deze een reguliere baan heeft gevonden en één deelnemer heeft de keuze gemaakt om als zelfstandige aan de slag te gaan. Uiteraard houden we contact en waar nodig kunnen zij een beroep op ons doen voor ondersteuning of (mocht het toch niet lopen zoals gedacht) voor een hernieuwd aanbod van een basisbaan.

Waar mensen scholing of training nodig hebben om hun werk te kunnen doen, bieden wij hun die mogelijkheid. Het ging dan bijvoorbeeld om een training voor bedrijfshulpverlener (BHV) of sociale hygiëne.

De waarde van het werk voor de deelnemers

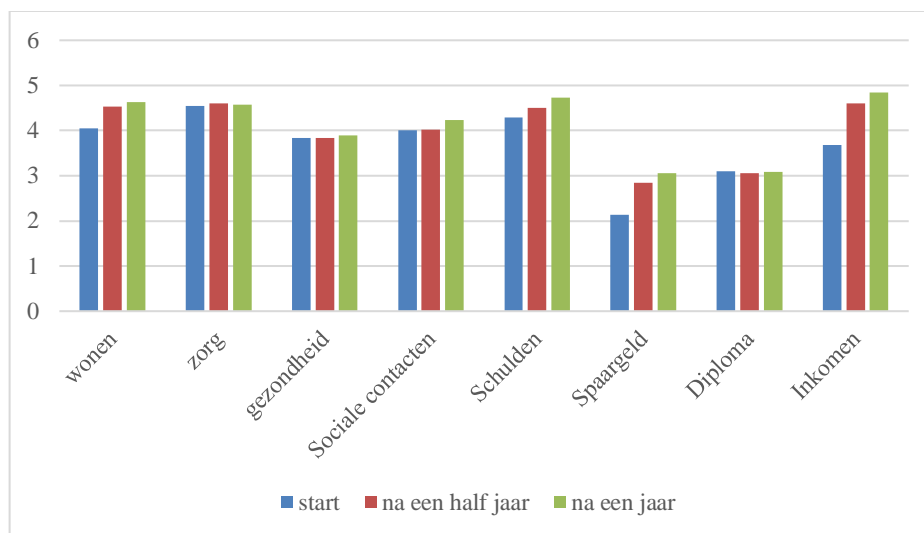
Een belangrijk doel van het project was dat we het inkomen en het welzijn van de deelnemers wilden verhogen. Om dat te kunnen bepalen, maken we gebruik van een meetinstrument dat op een aantal belangrijke leefgebieden vastlegt hoe het met mensen gaat¹. Hierin zien we bij alle deelnemers een verbetering op de verschillende terreinen (grafiek 1). De grootste vooruitgang ervaren zij op het gebied van inkomen en de mogelijkheid om te kunnen sparen.

¹ De "brug naar zelfredzaamheid", zie ook het eindrapport van de Hanzehogeschool

Ook op het gebied van sociale contacten en wonen zijn mensen erop vooruitgegaan. Deze toename van het inkomen en het welzijn beperkt zich niet tot de eerste fase van het project, maar zijn ook na een jaar nog steeds aanwezig.

Behalve in de cijfers zien we de betekenis van het werk vooral terug in de verhalen van de deelnemers. Die bevestigen allemaal hoe belangrijk het is om onderdeel te zijn van de samenleving, zelfstandig een inkomen te verdienen en dus onafhankelijk te zijn van instanties. Daarbij komt dat men de rust en ruimte ervaart om (weer) eigen keuzes te maken. Dat een (iets) hoger inkomen er ook toe leidt dat men geen aanspraak maakt op specifieke regelingen (zoals de energietoeslag) vinden sommigen wel teleurstellend.

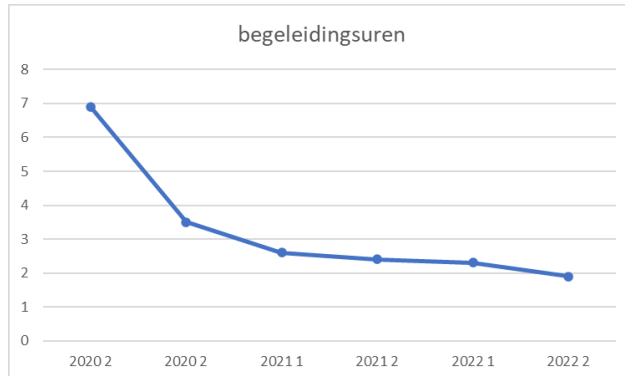
Figuur 1 Ontwikkelingen in ervaren welzijn

De begeleiding

De begeleiding van de deelnemers op het gebied van inkomen en welzijn wordt geboden door coaches van de gemeente. Nadat zij met de deelnemer de match met passende taken hebben gemaakt, brengen zij het verwachte inkomen in beeld en nemen alle (financiële en organisatorische) zaken door. Daarna houden zij in de gaten hoe het met de deelnemers gaat en kunnen deelnemers een beroep op hen doen wanneer zij vragen hebben over inkomen of regelgeving of wanneer zij knelpunten ervaren op hun werk. De begeleiding bij de uitvoering van het werk wordt geboden door coaches van een drietal begeleidende partijen die we als gemeente hebben gecontracteerd. Zij zorgen ervoor dat deelnemers hun taken goed kunnen uitvoeren en stemmen af met de partijen voor wie het werk wordt uitgevoerd. Waar problemen en knelpunten ontstaan bieden zij direct hulp en ondersteuning en zorgen zij ervoor dat deelnemer en taken (weer) bij elkaar passen. De manier waarop zij hun begeleiding bieden is per organisatie verschillend. Zo is één organisatie vooral een netwerkorganisatie die (een deel van de) begeleiding in samenwerking met andere organisaties in de wijk uitvoert. Een andere organisatie is gewend om zelf werk te bieden en mensen daarbij te begeleiden.

Nu mensen langer aan de slag zijn, zien we dat de gemiddelde begeleidingstijd aan het afnemen is. Bij de start van het project was dat bijna 7 uur per week. In de tweede helft van 2021 was dit 2,4 uur per deelnemer, in dezelfde periode in 2022 is dat 1,9 uur. Er is overigens sprake van grote verschillen in de intensiteit van de begeleiding. Deze ligt tussen de 1 en de 5 uur per deelnemer per week.

De financiën

De kosten van de basisbanen bestaan voor het grootste deel uit loonkosten en uit begeleidingskosten. De deelnemers ontvangen voor hun werk het minimumloon. Voor een 32-urige werkweek gaat dit jaarlijks om een bedrag van €27.000. Daar komen de kosten voor het werkgeverschap (€1.500) nog bij. De begeleidingskosten bestaan voor een deel uit de kosten van de begeleidende partijen. Die zijn in het eerste jaar €4.000 en in het tweede en derde jaar €3.000. Voor de kosten van de coaches van de gemeente wordt een bedrag van €1.500 per deelnemer gerekend. Gemiddeld zijn de begeleidingskosten per dienstverband daarmee ongeveer €5.000 per jaar. Dit overzicht geeft overigens geen compleet beeld van de kosten en opbrengsten. Zo staan tegenover de kosten voor de begeleiding lagere uitgaven voor de uitvoering van de bijstand. Ook leidt een hoger inkomen bij de deelnemers tot een verminderd beroep op minimaregelingen (zoals de IIT) en kwijtschelding van gemeentelijke belastingen. Tenslotte is de opbouw van de kosten per deelnemer verschillend (feitelijke besparingen op de bijstand en de hoogte van de loonkostensubsidie).

In ons projectplan zijn we ervan uitgegaan dat partijen in de wijken een financiële bijdrage zouden leveren aan de uitvoering van het werk. In de vorige tussenrapportage meldden wij dat dat nog niet was gelukt. Ook nu zijn de bijdragen van externe partijen nog zeer beperkt. Er zijn enkele organisaties die een bijdrage leveren voor het werk dat door deelnemers wordt verricht. Inmiddels hebben we in de prestatieafspraken met woningcorporaties opgenomen dat we gezamenlijk extra basisbanen gaan creëren. Daarvoor zijn de gesprekken nu gaande. Die verlopen constructief. We gaan ervan uit dat we naast extra banen ook tot afspraken kunnen komen over een financiële bijdrage. Verder is er een aanvraag opgesteld voor een subsidie vanuit het Nationaal Programma Groningen (thema Werken en Leren). Tenslotte wordt op dit moment binnen het regionale plan voor een rechtvaardige transitie (JTF) gewerkt aan een regeling voor het creëren van extra (en passende) werkgelegenheid voor langdurig werkzoekenden.

We verwachten dat we ook hieruit in de loop van dit jaar een subsidie voor de basisbanen kunnen krijgen.

Kosten per deelnemer per jaar	Bedrag
Loonkosten en werkgeverslasten	€ 28.500
Kosten begeleiding	€ 5.000
Bijdrage werkbiedende partijen	-€ 100
Totaal	€ 33.400
Inzet loonkostensubsidie en uitkeringen	-€ 15.000
Totaal	€ 18.400

De basisbanen onder de aandacht

Er zijn veel gemeenten geïnteresseerd in de wijze waarop we in Groningen uitvoering hebben gegeven aan dit instrument. In 2022 hebben we een groot aantal gemeenten geïnformeerd over onze aanpak en zijn we in gesprek over een brede inzet van het instrument. Inmiddels zijn er mede daardoor basisbanen gestart (Nijmegen, Assen, Oude IJsselstreek, Tilburg, Rotterdam, Delft, Den Haag) of worden ze overwogen (Amsterdam). Daarnaast hebben we aan landelijke tafels het belang van een dergelijk instrument onder de aandacht gebracht, zoals de SER (initiatiefgroep Leven Lang Ontwikkelen) en de Stichting van de Arbeid (Werkkamer). We constateerden een toenemend draagvlak bij sociale partners. Ondanks het feit dat varianten van deze extra werkgelegenheid in steeds meer gemeenten worden uitgevoerd, lijkt het kabinet nog niet bereid om gemeenten (extra) ruimte en middelen te bieden om hier een extra slag mee te maken. We blijven ons inspannen om dit voor elkaar te krijgen. Daarbij richten we ons onder andere op het benutten van de ruimte die mogelijk ontstaat door de verruiming van experimenteermogelijkheden in de aangepaste Participatiewet (1 juli 2024).

Het project basisbanen: de opbrengsten

Het project basisbanen is binnenkort ten einde. Wat ons betreft een prachtig project waarin we onze doelen hebben gerealiseerd: extra werkgelegenheid met maatschappelijke meerwaarde voor 50 personen die de aansluiting met de arbeidsmarkt hebben verloren. We zien een groep inwoners die blij is met een nieuwe situatie waarin zij hun eigen inkomen kunnen verdienen en waarin hun welzijn is toegenomen. Om te bepalen of dat werkelijk zo is, hebben we de Hanzehogeschool gevraagd om een evaluatie uit te voeren naar de resultaten en de effecten van ons project, zodat we objectief kunnen vaststellen wat de basisbanen hebben opgeleverd en welke elementen meer of minder succesvol zijn geweest. De evaluatie hebben we bijgevoegd. De uitkomsten komen overeen met ons beeld van het project, namelijk dat het een duidelijke toegevoegde waarde heeft als arbeidsmarktinstrument, zowel vanuit het perspectief van de deelnemer, de leefbaarheid van de wijken en het functioneren van de arbeidsmarkt als geheel.

Het onderzoek bevestigt dat het ons is gelukt om in de afgelopen drie jaar het voorgenomen aantal basisbanen tot stand te brengen en werk te bieden aan de doelgroep die we vooraf hebben beoogd te bereiken: mensen die de aansluiting tot de arbeidsmarkt hebben verloren. Daarnaast is het gelukt om taken met maatschappelijke meerwaarde aangedragen te krijgen uit wijken in onze gemeente. De begeleiding bleek voldoende om ervoor te zorgen dat deelnemers hun werk goed konden uitvoeren en

hun baan konden behouden. De deelnemers zijn tevreden met de manier waarop die begeleiding plaatsvindt. Uit onze eigen ervaringen kunnen we daaraan toevoegen dat de begeleiding de nodige vakbekwaamheid vereist: flexibiliteit, zorgvuldigheid en snelle actie is gedurende het gehele proces noodzakelijk. Gedurende het project is er intensieve samenwerking met de dienstverlening van de GKB ontstaan. Dit blijkt bij veel deelnemers van essentieel belang om zonder de stress die samenhangt met financiële problematiek hun aandacht te vestigen op hun werk en dus aan het werk te gaan en te blijven. Het onderzoek concludeert heel helder dat de basisbaan bijdraagt aan welzijn en inkomen van de deelnemers. Uit de welzijnsmonitor blijkt een stevige vooruitgang op een groot aantal leefgebieden, vooral op het terrein van inkomen, schulden, sociale contacten en wonen. Uit de interviews komt naar voren dat het erg goed gaat met de deelnemers. De tevredenheid met hun leven en hun werk is groot en zij hebben het gevoel deel uit te maken van de samenleving. Tenslotte wordt in het onderzoek bevestigd dat de maatschappelijke baten voor dit instrument hoger zijn dan de kosten. De conclusie is dat we kunnen spreken van een geslaagd experiment.

Succesfactoren en punten ter overweging

Om te kunnen bepalen op welke manier we straks structureel uitvoering geven aan de basisbanen is het van belang om vast te stellen welke elementen van het project nu precies hebben bijgedragen aan het succes en aan welke zaken (meer) aandacht nodig is. Op basis van het evaluatierapport en onze eigen ervaringen komen we tot de volgende punten.

1. Alle activiteiten zijn gericht op het behoud van (passend) werk

Uitgangspunt van de basisbaan is dat deelnemers aan het werk gaan en aan het werk blijven. Daarbij hebben we bij de start veel aandacht voor wat mensen willen en kunnen en voor een passende match met maatschappelijk zinvolle taken. Het takenpakket ligt daarbij niet vast en kan in de loop van de tijd worden aangepast, beperkt of uitgebreid als dat nodig is om mensen aan het werk te houden. Dit is een essentieel verschil met “reguliere” banen en wat daarin van een reguliere werkgever kan worden verwacht. Om aan het werk te kunnen gaan en te kunnen blijven blijkt het ook van groot belang dat mensen de last van hun opgebouwde financiële problemen kwijtraken. Dat betekent dat schuldhulpverlening altijd beschikbaar moet zijn, vaak bij de start en soms gedurende de loop van het dienstverband.

2. Goede begeleiding is van essentieel belang

Dat alle activiteiten gericht zijn op het behoud van werk, heeft gevolgen voor de aard en de kwaliteit van de begeleiding. Op dit moment vindt de begeleiding plaats door (een beperkt aantal) ervaren coaches van de gemeente en van externe partijen. De kwaliteit die zij kunnen bieden is ook van essentieel belang voor de basisbanen in de toekomst. De beschikbaarheid van voldoende gekwalificeerde coaches bij een uitbreiding van het aantal banen is dan ook een belangrijke voorwaarde voor succes.

3. Betaald werk is een belangrijke succesfactor

In gemeenten wordt op verschillende manieren geëxperimenteerd met vormen van basisbanen. In een aantal gemeenten is dat (net als bij ons) door een betaalde baan te bieden, in andere gemeenten experimenteert men met constructies waarbij

premies worden verstrekt boven op een uitkering. Wij komen tot de conclusie dat het bieden van een betaalde baan een belangrijke succesfactor is. Het feit dat mensen een eigen inkomen verdienen en onafhankelijk zijn van een uitkering en een uitkeringsinstantie geeft rust en ruimte om zich volledig te kunnen richten op het werk en andere zaken die belangrijk zijn in het leven.

4. *Vrijwilligheid*

Mensen kunnen zelf de keuze maken of zij deelnemen aan een basisbaan of niet. Dit is een essentieel onderdeel van de aanpak, waardoor voorafgaand aan de start alle voor- en nadelen en eventuele belemmeringen worden besproken en kandidaten uiteindelijk zelf de afweging daarin maken. Wanneer zij starten, hebben ze ook het vertrouwen dat het lukt en dat zij op een goede manier worden ondersteund bij de stappen die zij gaan zetten.

5. *Geen uitstroomdoestelling*

We hebben bij de start van het project expliciet gekozen voor een instrument zonder uitstroomdoestelling. Dat hebben we gedaan omdat de kracht van de basisbaan ligt in het feit dat we deelnemers rust en zekerheid bieden. Daarnaast zijn we bang dat een uitstroomdoestelling er (bewust of onbewust) toe leidt dat we de werving & selectie daarop aanpassen. Uiteraard zijn er deelnemers die zich gedurende hun werk ontwikkelen en mogelijk alsnog de stap naar (regulier) werk kunnen maken. Wanneer dat lukt, zijn we daar uiteraard blij mee en we doen er alles aan om mensen daarbij te ondersteunen. Het is echter essentieel dat we dit blijven beschouwen als een gewenst neveneffect en niet als doelstelling!

6. *Financiering*

Het belangrijkste knelpunt in de uitvoering van het project is de wijze waarop we aanvullende financiering kunnen realiseren. Gedurende de projectperiode is het nauwelijks gelukt om financiële bijdragen van externe partijen tot stand te brengen. Dit wordt deels veroorzaakt door het feit dat één-op-één financiering niet passend is wanneer we flexibiliteit in het takenpakket willen houden. Op dit moment wordt een aanvraag voor een subsidie gedaan bij het Nationaal Programma Groningen en kijken we met woningcorporaties naar een combinatie van takenpakketten en financiering. Het is van belang om nu we gaan opschalen hier nadrukkelijk en direct bij de werving van nieuwe taken aandacht aan te besteden.

Deze elementen betrekken we bij de vervolgstappen die we gaan zetten om van de basisbanen een structureel onderdeel van onze dienstverlening te maken. Daar gaan we nu mee aan de slag.

Vervolgstappen: van project naar structurele voorziening

De uitkomsten van de evaluatie sterken ons in het voornemen om door te gaan met de uitvoering van de basisbanen. In het coalitieakkoord (en in de gemeentebegroting) hebben we al opgenomen dat de basisbaan een structureel onderdeel is van ons arbeidsmarktbeleid. Dat betekent dat we het aantal basisbanen jaarlijks met minimaal 50 uitbreiden tot in totaal 250 uiterlijk in 2026. Daarbij blijven we vasthouden aan de uitgangspunten die deze banen een succes maken: betaald werk, werkzaamheden met

meerwaarde, begeleiding gericht op behoud van werk, geen uitstroomdoelstelling en vrijwillige deelname.

Hiermee komt er een einde aan de pilotperiode. Dat betekent dat de basisbanen een structureel onderdeel worden van ons arbeidsmarktbeleid en van onze organisatie. We moeten ervoor zorgen dat de succesvolle elementen van het project ook bij een grotere omvang (van deelnemers en werkzaamheden) behouden blijven. In februari 2023 is er daarom een kwartiermaker gestart die de opdracht heeft te bouwen aan een organisatieonderdeel en een (opgeschaalde) aanpak. In dat organisatieonderdeel zijn in ieder geval het werkgeverschap, de werving & selectie van kandidaten, de begeleiding, de werving van werkzaamheden en het aantrekken van externe financiering ondergebracht. Daarbij wordt nadrukkelijk gekeken naar de gevolgen van de opschaling van het aantal banen, bijvoorbeeld doordat er mogelijkheden ontstaan om andere (grootschaliger) afspraken met organisaties te maken en om een clustering op het niveau van taken (klussendienst) of wijken plaats te laten vinden. Daarnaast ligt het in de rede om de huidige versnippering aan taken (werving & selectie, begeleiding, werkgeverschap) te verminderen én er tegelijkertijd voor te zorgen dat de kwaliteit van de uitvoering gewaarborgd blijft. De kwartiermaker stelt eerst een plan op waarin wordt vastgelegd hoe dat organisatieonderdeel eruit moet komen te zien en waar dit gepositioneerd moet worden. Vervolgens vindt de implementatie plaats. Dit gebeurt onder gezamenlijke aansturing van de directeurs van Werk & Participatie en iederz. Een planning volgt nog.

Overigens gaan we gedurende de “verbouwing” gewoon door. Tijdens de planvorming voor een structurele vormgeving zetten we het project in de huidige vorm voort en blijft de huidige projectleider verantwoordelijk voor het verloop en de groei van het aantal basisbanen. Ook blijven we de komende periode gebruik maken van de inzet van de huidige gemeentelijke coaches en van de begeleiders van de drie externe partijen. Met die partijen zijn we in gesprek om gezamenlijk tot een structurele aanpak te komen, waarbij de uitkomsten uiteraard nog niet vastliggen. We hechten daarbij sterk aan hun expertise en de kwaliteit van de begeleiding die zij bieden.

Voor de huidige deelnemers aan de basisbanen betekent de voortzetting ervan dat zij, zodra dat aan de orde is (na 3 jaar en op basis van een advies van de begeleider), een vast contract krijgen. Vanaf de start van het project zijn we voornemens geweest om wat betreft de arbeidsvoorwaarden aan te sluiten bij de cao voor werknemers in het kader van (nieuw) beschut werk. In 2020 bestond die mogelijkheid echter nog niet. Inmiddels is er een cao Aan de Slag die past bij doel en doelgroep van de basisbanen en waar we in de loop van dit jaar alle medewerkers met een basisbaan onder willen laten vallen. Daarbij zorgen we uiteraard voor een soepele overgang.

Afsluiting

“Alle inwoners verdienen een fatsoenlijk inkomen en goed werk. Dat zou een zekerheid moeten zijn die de overheid mensen biedt”. Dit staat in het eerste spoor van ons coalitieakkoord en gaat over bestaanszekerheid. Op verschillende manieren willen we ervoor zorgen dat zoveel mogelijk van onze inwoners bestaanszekerheid kennen. Met de basisbanen bieden we een deel van hen toegang tot goed werk en een fatsoenlijk inkomen. We hebben in bijeenkomsten en gesprekken gemerkt wat dat in

Volgvel 10

het leven van mensen betekent. En wat mensen nog kunnen betekenen voor de samenleving. Er is nog veel talent dat we niet benutten en tot bloei laten komen. Daarom gaan we als gemeente niet alleen door met het creëren van extra werkgelegenheid aan de basis van de arbeidsmarkt, maar blijven we ons landelijk inspannen om alle gemeenten hiervoor de wettelijke en financiële mogelijkheden te bieden.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en gaan graag met u over de uitkomsten van het experiment in gesprek.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

burgemeester,
Koen Schuiling

secretaris,
Christien Bronda

Deze brief is elektronisch aangemaakt en daarom niet ondertekend.